

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cursus Biennalis Studii Canonici, Sive Succincta Et
Methodica Sacrorum Canonum Explanatio**

Engelhard, Johann Martin

Moguntiae, 1700

Titulus XIX. De Obligatis ad ratiocinia ordinandis vel non.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63255)

tonsuram. *Can. 14. dist. 54.* Si nesciverint, vel scirentem scientes contradixerint, tunc vel sunt in minoribus tantum ordinibus & manebunt servi, eruntque dominis suis restituendi. *can. nulli. dist. 54.* vel sacris ordinibus sunt initiati, & tunc vel Episcopus malitiæ servorum conscius, aut ii qui servum Episcopo malitiosè & fraudulenter præsentârunt ordinandum, domino in duplum, id est ad duos servos, vel duplicatum illius pretium, obligati sunt. *Can. si servus. dist. cit.* Si sola servi malitia causam dederit ordinationi, servus pro se alium servum æqualem, aut pretium domino suo ex peculio, si quod habeat, reddet, aut si hoc non velit vel non possit, ipse restitui debet. *can. ex antiquis dist. cit.* Si vero in sacro Presbyteratus ordine constitutus esset, in servitutem quidem revocari non posset, peculium tamen amitteret, aut peculio deficiente domino suo ad operas canonicas obligatus esset. *can. frequens dist. cit.*

TITULUS XIX.

De

Obligatis ad ratiocinia ordinandis
vel non.

QUÆRES. Quinam hoc titulo ordinari prohibeantur? Respond. Omnes illi qui sunt obnoxii rationi reddendæ super rebus auctoritate publicâ administratis, v.g. ex tutelâ, curtelâ &c. Tutores, enim Curatores, Procuratores, si-
ve Administratores reipublicæ, & similes personæ in

ne in officio publico constitutæ, tam diu ordinari prohibentur, donec post redditas rationes plenam muneris sui liberationem & abolutionem obtinuerint. *cap. un. h. t.* Ratio prohibitionis est infamia quam similes personæ ob malam administrationem incurrunt, quæ in ecclesiam redundaret; & quod id facere præsumantur in fraudem; si enim ordinati sint, non potest contra illos fieri plena debitorum executio; obstat enim privilegium competentiae, vi cuius ordinatis congrua sustentatio relinqui debet. uti *lib. 3.* dicimus. Sunt enim quandoque nequiculi, qui non tam studio devotionis, quam declinandi fori sæcularis gratiâ in fraudem suorum creditorum, velleorum quorum res administrant, ad sacros ordines anhelant, quos præsens titulus repellit.

TITULUS XX.

De

Corpore vitiatis ordinandis vel non.

QUÆRES 1. Quinam hoc titulo à sacris ordinibus arceantur? Resp. Illi, qui defectum sive vitium in corpore habent; in quo lex nova imitatur veterem, quæ ob levissimam maculam homines à ministerio altaris repellebat. *Levit. 22.*

QUÆRES 2. Quinam defectus corporalis exercitio aut susceptioni ordinum obstat? Resp. Ille solus, qui vel congruo n ordinis exercitium, præfertim